

AFSCHRIJF

van de minuten berustende ter griffie van de
rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen

(B-13697) Hoger beroep door
t/ allen en het

(Bekl sub 1)

Vonnis nr. 2613 F° 1

(B-13707) Hoger beroep door
(Bekl sub 2)

VONNIS

t/ allen en het

nummer: 2613

datum: 6 juni 2017

De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC4
kamer, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis
uitgesproken:

Notitie nummer: AN64.L6.3127-13 (zaak I)

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:

TEGEN:

1.

Landbouwer

Geboren te op

1495 Wonnende te Brecht,

Belg

2.

met maatschappelijke zetel te Brecht,

en ondernemingsnummer

1496 voor wie verschijnt als lasthebber ad hoc Meester M.

Ballon, advocaat met kantoor te 2000 Antwerpen, Britselei

39, aangesteld bij tussenvonnissen van deze kamer en

rechtbank dd. 26/4/2016

BETICHT VAN:

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de
uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben of om, door enige
daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn
bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

A. De eerste en de tweede,

te van 23 januari 2014 tot 6 november 2014,

Op het perceel aldaar gelegen te _____ zo gekadastreerd als afdeling _____ met een (globale) oppervlakte van 21.308m², weiland eigendom van _____ (° _____) ingevolge akte van schenking op _____

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval),

namelijk: in agrarisch gebied het perceel zoals hoger geïdentificeerd te hebben gebruikt voor de opslag van hopen grond in het kader van de afvalverwerkende bedrijvigheid.

B. De eerste,

Te van 9 januari 2013 tot 15 december 2014,

Op het perceel aldaar gelegen te _____ gekadastreerd als _____ met een (globale) oppervlakte van 10.764m², hoeve eigendom van _____ (° _____) en _____ (° _____) ingevolge akte van aankoop op _____

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval),

namelijk: in agrarisch gebied het perceel zoals hoger geïdentificeerd te hebben gebruikt voor de opslag van 50.000 à 100.000 gereinigde en/of niet gereinigde bakstenen

C. De eerste en de tweede,
te van 1 januari 2009 tot 17 juni 2015, meermaals, op
niet nader te bepalen tijdstippen,

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

Meer bepaald in strijd met het artikel 12 § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen,

Namelijk door hopen grond vervuild met bodemvreemde materialen zoals stukken oude gevelsteen, metselwerkpuin, betonpuin, steenslag, stukken tegelsteen en afval,

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, eerste lid van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der kantoor te dd.
boek deel en boek - -

En inzake

Het College van Burgemeester en Schepenen van Gemeente
met adres

vertegenwoordigd door Mtr. Y. Loix en Mtr. J. Van Lommel,
advocaten met kantoor te 2018 Antwerpen,
Mechelsesteenweg 27

- Eiser tot herstel

Notitie nummer: AN66.LA.2226-16 (zaak II)

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN:

Landbouwer
Geboren te
op
Wonende te Brecht

Belg

BETICHT VAN:

Te , tussen 18 november 2013 en 17 maart 2015, op niet nader te bepalen data,

Op het perceel aldaar gelegen te gekadastreerd als met een (globale) oppervlakte van 10.764m², hoeve eigendom van ( ) en (°) ingevolge akte van aankoop op

A. Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in agrarisch gebied,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij

I. artikel 4.2.1.1° a): het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie,

namelijk:

a) de buitenramen en deuren aan de linkerzijgevel en aan de achtergevel zijn niet uitgevoerd conform de bouwvergunning afgeleverd op 18 november 2013 door de gemeente ;

b) tegen de achtergevel werd een stalen trap geconstrueerd die toegang geeft tot een aangelegd terras met een grijze balustrade rondom, waarbij toegang wordt genomen tot de illegale woonruimte op de zolderverdieping.

II. artikel 4.2.1.6°: het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd aangemerkt,

namelijk: het vergunde woongedeelte op het gelijkvloers, bestaande uit een leefruimte met bergingen, te hebben ingericht als een feestzaal waarbij de bergingen dienst doen als keuken, horeca opslagruimte en toiletten voor de gebruikers van de feestzaal.

B. Bij inbreuk op artikel 6.1.1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in agrarisch gebied,

als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat hiernavermelde handeling, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1°b): het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

namelijk: de zolderverdieping gedeeltelijk te laten inrichten als woning, bestaande uit een open keuken, een zitruimte en slaapkamers.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagde door de bewaarder der Hypotheken op het hypotheekkantoor van
dd. . . . . boek deel . . . . . nr . . . . .

En inzake

Het College van Burgemeester en Schepenen van de Gemeente
met adres

vertegenwoordigd door Mtr. Y. Loix en Mtr. J. Van Lommel,
advocaten met kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

- Eiser tot herstel -

Samenvoeging

Met het oog op een behoorlijke rechtsbedeling voegt de rechtbank de strafdossiers met notitienummer 64.L6.3127-13 (zaak I) en notitienummer 66.LA.2226-16 (zaak II) samen.

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gelet op het tussenvonnis van deze kamer en rechtbank dd. 26/4/2015

Gehoord de eiser tot herstel in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door meester J. Van Lommel, advocaat bij de balie te Antwerpen;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester P. Flamey, advocaat en meester A. Lippens, advocaten bij de balie te Antwerpen;

Gehoord ; vertegenwoordigd door meester M. Ballon, in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door hemzelf;

Ten gronde

Zaak I (notitienummer 64.L6.3127-13)

Tenlastelegging A

Op 23 januari 2014 werd vastgesteld door de verbalisanten dat er op een perceel, te)
aanzienlijke niveauwijzigingen aan het reliëf van de bodem plaats vonden doordat er grote hopen grond werden opgeslagen zonder vergunning. Het bewuste perceel ligt in agrarisch gebied.

Het perceel hoort toe aan beklaagde .

Door de verbalisanten werden foto's gevogd. Uit deze foto's blijkt dat verschillende tractoren/kranen deze gronden aan het bewerken waren.

Uit de eigen verklaring van beklaagde blijkt dat er gronden aangevoerd werden, die hij aldaar stockeerde, waarna ze gemengd werden

om daarna terug afgevoerd te worden. Deze werken werden uitgevoerd door en voor beklaagde , waarvan beklaagde de zaakvoerder is.

De feiten van de tenlastelegging A zijn bewezen opzichts beklaagde en beklaagde , gelet op de vaststellingen van de verbalisanten, de eigen verklaring van beklaagde en gelet op de uitgevoerde activiteiten door de

Tenlastelegging B

Op 9 januari 2013 kwamen de verbalisanten ter plaatse op het perceel, gelegen te met een (globale) oppervlakte van 10.764m² hoeve) en dit naar aanleiding van klachten.

Het perceel hoort toe aan beklaagde en diens echtgenote.

Ter plaatse werd vastgesteld dat er grote hoeveelheden gevelsteen werden opgeslagen. Beklaagde geeft toe dat er gevelsteen werd aangevoerd, gekuist en doorverkocht. Hij schat dat er ongeveer tussen de 50.000 en 100.000 stukken gevelsteen aanwezig waren.

In de conclusie haalt beklaagde aan dat het om gekuiste gevelstenen ging van de hoeve die beschadigd werd door het stormweer. Deze stenen zouden gerecupereerd worden.

Deze argumentatie kan niet gevolgd worden, aangezien deze ingaat tegen zijn initiële verklaring, waaruit blijkt dat hij geenzins aangeeft dat deze recuperatiestenen zijn van de hoeve, maar dat het om een gevelstenenactiviteit ging die reeds vier à vijf jaren bezig was. Dit is dus lang voor dat er sprake was van het schadegeval (begin 2012).

Voor deze gevelstenenactiviteit werd geen vergunning, noch een regularisatievergunning verleend.

Op 27 november 2014 verklaarde beklaagde dat een groot gedeelte van het materiaal verwijderd was en dat hij nog een klein gedeelte diende te verwijderen. Tegen 15 december 2014 zou de toestand volledig in orde zijn (einde van de incriminatieperiode).

Het openbaar ministerie verzoekt echter om een uitbreiding van de incriminatieperiode, gelet op vaststellingen van 9 maart 2016, waarbij vastgesteld werd dat de materialen alleszins nog aanwezig waren.

Beklaagde verzet zich tegen deze uitbreiding van de incriminatieperiode. Hij verschijnt hiervoor ook niet vrijwillig.

De rechtbank zal dan ook niet overgaan tot uitbreiding van de incriminatieperiode zonder bijkomende dagvaarding, wat noodzakelijk is om deze feiten te kunnen vervolgen voor de rechtbank.

Tenlastelegging C

Voorafgaandelijk

Door de verdediging wordt opgeworpen dat de feiten, waarvoor vervolgd wordt onder deze tenlastelegging, niet strafbaar zijn, aangezien art. 12 § 1 van het Materialendecreet pas op 1 juni 2012 in werking is getreden. De incriminatieperiode loopt van 1 januari 2009 tot 17 juni 2015 en begint voor de inwerkingtreding van art. 12 § 1 van het Materialendecreet. Hierdoor is het legaliteitsbeginsel geschonden.

In haar conclusie wijst het openbaar ministerie erop dat de feiten, binnen de incriminatieperiode (tot 1 juni 2012) ook strafbaar waren, maar onder art. 12 van het Afvalstoffendecreet, dat een volledige gelijke verbodsbepaling bevatte.

Het openbaar ministerie vraagt om tenlastelegging C te herkwalficeren.

De verdediging is het hier niet mee eens omdat de vervolging gebaseerd is op het Materialendecreet en niet op het Afvalstoffendecreet.

De rechtbank is bevoegd, om binnen een welbepaalde incriminatieperiode, feiten te beoordelen en dit ongeacht de kwalificatie. Het is aan de rechtbank om de juiste kwalificatie te geven aan de feiten die onderzocht werden in het strafrechtelijk onderzoek.

De feiten voorzich onder tenlastelegging C waren wel degelijk strafbaar (binnen de incriminatieperiode tot 1 juni 2012) onder art. 12 van het Afvalstoffendecreet, dat een volledige glijkaardige verbodsbepaling bevatte als het huidige art. 12 § 1 van het Materialendecreet.

Het past inderdaad om tenlastelegging C, gelet op de wetwijziging, te herkwalficeren. De rechtbank voegt dan ook het hiernavolgende toe aan de tenlastelegging: *“de feiten voor 1 juni 2012 gepleegd bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56, 1° lid, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en vanaf 1 mei 2009 strafbaar gesteld bij artikel 16.6.3 § 1, eerste lid en 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (ingevoegd bij art. 9 van het Decreet van 21 december 2007).*

De feiten

Beklaagden staan terecht voor een inbreuk op het materialendecreet (voorheen het afvalstoffendecreet).

Op 22 maart 2013 kwam er melding binnen over een akkerland, gelegen te dat opgehoogd zou worden met stenen en allerlei materialen. De activiteiten zouden 's nachts gebeuren. Er zou een gat gegraven worden, volgereden worden en daarna terug afgedicht tegen de volgende morgen. Op het perceel stond een kraan van het afvalverwerkingsbedrijf

Het perceel is eigendom van beklaagde en diens echtgenote en is gelegen in het vogelrichtlijngebied " en in mogelijk overstromingsgebied.

Door , die ook werkzaam is voor beklaagde en die de broer is van beklaagde werd een stedenbouwkundige aanvraag ingediend om de grond op te hogen en dit voor een betere waterhuishouding. Hij was de gebruiker van het perceel en wou hierop mais telen. Er diende ongeveer 7.700 m³ grond te worden aangevoerd. Hij stelde voorop de werken in één fase uit te voeren, zodat de last voor de omgeving beperkt bleef.

Op 13 oktober 2008 kwam er een stedenbouwkundige vergunning.

Door het openbaar ministerie werden opmerkingen geformuleerd, waarop beklaagde geantwoord heeft omtrent het niet naleven van deze stedenbouwkundige vergunning, onder meer met betrekking tot het niet tijdig naleven van de vergunning en het uitvoeren van deze vergunning in verschillende fasen.

De rechtbank stelt vast dat beklaagden niet vervolgd worden voor een inbreuk op de stedenbouwkundige vergunning met betrekking tot dit perceel en dat een mogelijke inbreuk op de stedenbouwkundige vergunning ook duidelijk niet het voorwerp uitmaakt van het onderzoek, zodat de rechtbank niet verder zal ingaan op deze argumentatie.

De enige vraag die beantwoord moet worden is : of er een inbreuk is op het Materialendecreet (het voorheen afvalstoffendecreet)?

Naar aanleiding van de aanvankelijke melding zijn de verbalisanten op 22 april 2013 ter plaatse gegaan. Hierop stelden ze vast dat er verschillende hopen partijen grond lagen op het terrein, die op verschillende tijdstippen werden aangevoerd. De hoeveelheid werd door de verbalisanten geraamd

op 3000 à 4.000 m³. De verbalisanten stellen wel visueel vast dat er grote stukken bodemvreemde materialen lagen, zoals stenen (oude gevelstenen, metselwerkpuin, betonpuin, stukjes eternitplaten en tegelstenen), plastic, een afvoerbuis,.... Er zijn steenbrokken groter dan 50 mm. Door de verbalisanten werden foto's toegevoegd aan het straf dossier. Er waren geen documenten van grondverzet aanwezig.

Door beklaagde wordt aangehaald dat de aangevoerde grond afkomstig is van uitgravingen kleiner dan 250 m³, zodat er geen aangifte inzake grondverzet diende te gebeuren.

Het staat vast dat beklaagden op basis van de stedenbouwkundige vergunning van 13 oktober 2008, het perceel mochten ophogen in het kader van een goede waterhuishouding. De grote hopen grond die er lagen, werden niet (onbeheerd) achtergelaten. Het OM toont niet aan dat de gronden niet afkomstig zijn van uitgravingen van kleiner dan 250 m³. Het OM toont niet aan dat de regels inzake het grondverzet geschonden zijn.

De hopen grond op zich kunnen moeilijk als een afvalstof beschouwd worden overeenkomstig het Materialendecreet of het Afvalstoffendecreet. De vraag stelt zich wel naar de samenstelling van deze grond. Is deze grond al dan niet vervuild. Indien de grond vervuild is, mag ze niet aangewend worden om dit perceel op te hogen.

Op basis van de vaststellingen van de verbalisanten (onder meer vaststelling op 22 april 2013 en op 10 april 2015) blijkt dat er een aantal bodemvreemde materialen aanwezig waren, die uiteraard niet verwerkt mogen worden in het kader van de ophoging van het perceel. Op die manier laat men wel degelijk afvalstoffen achter of beheert men deze afvalstoffen in strijd met het Materialen- of Afvalstoffendecreet. Deze vaststellingen worden bevestigd door foto's, maar ook door vaststellingen door OVAM. Deze vaststellingen blijven gelden, ondanks het bodemonderzoek door de firma Milieubeheer van mei 2013.

De vaststellingen door de verbalisanten worden wel betwist door beklaagden, maar zij maken niet aannemelijk waarom de rechtbank zich niet op deze vaststellingen mag steunen. De vaststellingen gelden bovendien tot het bewijs van tegendeel.

Door beklaagden worden allerlei procedurele aspecten ingeroepen, zoals het vermoeden van onschuld dat ingeroepen werd, de schending van de rechten van verdediging en de schending van het recht op een eerlijk proces, maar zonder dit concreet te maken. Men beperkt zich tot algemene en theoretische beschouwingen, zonder deze concreet te maken naar onderhavige zaak.

Beklaagden werpen op dat zij geen kans hebben gehad om een tegenexpertise te kunnen voeren, maar dit blijkt nergens uit. Ze waren op de hoogte dat er een opsporingsonderzoek lopende was, en wisten wat het voorwerp van het opsporingsonderzoek was. Beklaagden zijn in de mogelijkheid geweest om hun verdediging vrij te voeren en voor de nodige tegenexpertise te zorgen.

Er is geen reden (en er worden ook geen redenen aannemelijk gemaakt) om te twifelen aan de vaststellingen van de verbalisanten, ook al hebben die geen wetenschappelijke basis.

Uit geen enkel gegeven blijkt dat de vaststellingen gebaseerd zijn op onrechtmatig verkregen bewijs of dat de betrouwbaarheid van het bewijs is aangetast. Het is niet aan het openbaar ministerie om tegenexpertise te bevelen, wanneer de vaststellingen duidelijk zijn. Het openbaar ministerie baseert zich op duidelijke vaststellingen en levert op die manier voldoende bewijs.

Er wordt eveneens ingeroepen dat beklagden niet in de mogelijkheid waren om getuigen op te roepen, maar beklagden laten na om concreet aan te duiden welke getuigen zij willen horen en dit verzoek ook concreet te richten aan de rechtbank.

Er is geen reden om nu vooralsnog een gerechtsdeskundige aan te stellen, gelet op de huidige toestand.

Uit het strafdossier blijkt duidelijk, onder meer uit de vaststelling van de verbalisanten, de bijgevoegde foto's en de vaststellingen van OVAM, dat de samenstelling van de grond niet voldoet aan de normen die voorzien worden in decretale grondverzetregeling en VI.AREBO, gelet op de aard en de grootte van de bodemvreemde materialen, maar dat er wel degelijk sprake is van afvalstoffen die in strijd met het Materialen en- Afvalstoffendecreet werden achtergelaten, rekening houdende met de agrarische bestemming van het bewuste perceel.

De feiten van de tenlastelegging C (zoals geherkwalificeerd en aangevuld) zijn dan ook bewezen lastens beide beklagden, die elk hun strafbare rol in de bewuste inbreuken hebben gehad, gelet op de activiteiten die werden uitgevoerd door beklagde in opdracht van de eigenaar van de grond beklagde.

ZAAK II (notitienummer 66.LA.2226-16)

Beklaagde wordt ook vervolgd voor inbreuken op de stedenbouwkundige vergunning.

Deze tenlasteleggingen A en B hebben betrekking op verbouwwerken aan een hoeve, gelegen aan de (gekadastréerd als). Deze hoeve ligt in agrarisch gebied.

Op 9 januari 2013 werd vastgesteld dat er werken werden uitgevoerd aan de hoeve, zonder dat er enige stedenbouwkundige vergunning voorhanden was. Er was zelfs geen vergunning aangevraagd. Beklaagde gaf dit in zijn verhoor toe, maar kondigde aan een regularisatievergunning aan te vragen.

Op 18 november 2013 (start van de incriminatieperiode) werd een stedenbouwkundige (regularisatie-) vergunning bekomen.

Op basis van de vaststellingen van de verbalisanten werd vastgesteld dat de in de tenlasteleggingen opgenomen werken werden uitgevoerd, in strijd met de stedenbouwkundige vergunning. De vaststellingen worden gestaafd met foto's in het straf dossier.

Op 11 maart 2016 werd de staking van de werken bevolen.

Weliswaar dateren de vaststellingen in huidig dossier van 11 maart 2016 en buiten de incriminatieperiode. De vaststellingen zijn gebaseerd op de vaststellingen in het ander straf dossier, dat gevoegd wordt aan dit straf dossier, waardoor het straf dossier als één geheel moet beschouwd worden.

Beklaagde heeft inzage gehad in beide dossiers en beide dossiers zijn ook samen behandeld geweest met het oog op de samenvoeging.

Beklaagde kan niet gevolgd worden in zijn redenering dat hij nog steeds zijn vergunning aan het uitvoeren was en dat men hem daardoor niet kan vervolgen, aangezien zijn vergunning nog steeds niet verlopen is. De inbreuken die vastgesteld werden, zijn duidelijke inbreuken op de vergunning en kunnen moeilijk als een tussenfase beschouwd worden in de voltooiing van de werken in het kader van de vergunning.

Beklaagde kan zich evenmin beroepen op enige vrijstelling van de vergunning, gelet op de aard van de werken (stabiliteitswerken-plaatsen van ramen en deuren en uitbreken van binnenmuren) en de wijziging van de functie.

Ook de redenering van beklagde aangaande het tijdelijk karakter van de buitentrap kan niet gevolgd worden, gelet op de werken die uitgevoerd werden op de zolderverdieping en het aldaar gelegen terras. Ook hier kan er geen sprake zijn van werken met vrijstelling van vergunning, gelet op de aard van de werken en de gewijzigde functie.

De inbreuken van tenlasteleggingen A en B staan voldoende vast op basis van de samenlezing van de vaststellingen van 9 januari 2013 met de vaststellingen van 11 maart 2016 (ondersteund met foto's), gelet op de aard van de vastgestelde werken en de wijziging van de functie.

Wat betreft de straftoemeting

De feiten van tenlasteleggingen A, B en C (zoals geherkwalificeerd) in zaak I en de feiten van tenlasteleggingen A en B in zaak II in hoofde van beklaagde en de vaststellingen van tenlasteleggingen A en C in zaak I in hoofde van beklaagde vermengen zich als zijnde gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet, zodat maar één straf dient opgelegd te worden.

De feiten van de tenlastelegging zijn ernstig.

Beklaagden streefden louter snel winstbejag na en negeerden opzettelijk een aantal milieuvoorschriften en/of stedenbouwkundige voorschriften en brachten op die manier schade toe aan het leefmilieu en/of aan een goede ruimtelijke ordening.

De rechtbank zal bij het bepalen van de strafmaat rekening houden met de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden, ieders respectievelijk aandeel en strafrechtelijk verleden. De rechtbank houdt ook rekening met de persoonlijkheid en de leeftijd van beklaagde.

Beklaagden komen niet in aanmerking, gelet op de aard en de ernst van de feiten, voor de gunst van de opschorting.

Een geldboete is voor beide beklaagden gepast. De rechtbank zal de geldboete gedeeltelijk met uitstel opleggen voor elk van de beklaagden, rekening houdende met hun strafregister en met het aandeel in de feiten.

Zo'n bestraffing beantwoordt het best aan de preventieve en repressieve doeleinden van de straf.

WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING

De herstellvordering gebaseerd op tenlastelegging A (zaak I)

Op 30 juni 2014 werd een schrijven gericht aan het openbaar ministerie door de Gemeente , waarbij het herstel werd gevorderd. Deze herstellvordering kreeg een positief advies op 24 april 2014 van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid.

Op de zitting van 4 april 2016 van het College van Burgemeester en schepenen van de gemeente werd vastgesteld dat de herstellvordering volledig werd uitgevoerd.

Deze herstellvordering is dan ook zonder voorwerp.

De herstellvordering gebaseerd op tenlastelegging B (zaak I)

Door het besluit van 24 februari 2014 werd door het College van burgemeester en schepenen het herstel gevorderd. Hiervoor werd een positief advies verleend door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid.

Per schrijven van 30 juni 2014 werd deze herstellvordering kenbaar gemaakt aan het openbaar ministerie.

De herstellvordering voldoet aan de wettelijke voorwaarden en is kennelijk niet onredelijk.

De herstellvordering gebaseerd op tenlasteleggingen A en B (zaak II)

Op 17 mei 2016 werd een herstellvordering geformuleerd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Deze herstellvordering kreeg een positief advies van de Hoge raad voor het Handhavingsbeleid.

De herstellvordering werd kenbaar gemaakt aan het openbaar ministerie op 22 augustus 2016.

De herstellvordering voldoet aan de wettelijke voorwaarden en is kennelijk niet onredelijk.

Er is geen schending van het non bis in idem-beginsel, aangezien de herstellvordering geen straf is, maar een burgerrechtelijk gevolg van een eventuele strafrechtelijke veroordeling. Het heeft een andere finaliteit dan een strafrechtelijke sanctionering, aangezien dit een herstel is conform de goede ruimtelijke ordening.

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 147, 194, 195, 226, 227 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 7, 7bis van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26.06.2000 en 30.3.2000 betreffende de invoering van de euro
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
en hij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen als aangehaald in de tenlasteleggingen A, B en C van zaak I en A en B van zaak II, alsmede de artikelen 38, 40, 41bis, 65, 66 van het strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak

Met het oog op een behoorlijke rechtsbedeling voegt de rechtbank de strafdossiers met notitienummer 64.L6.3127-13 (zaak I) en 66.LA.2226-16 (zaak II) samen:

Herkwalificeert tenlastelegging C in zaak I en vult de tenlastelegging aan, zoals hierboven aangegeven.

VEROORDEELT

Beklaagde _____ voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B en C (zoals geherkwalificeerd en aangevuld) (zaak I) en tenlasteleggingen A en B (zaak II) :

tot een geldboete van **DUIZEND EUR**

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de uitgesproken geldboete ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van **DRIE JAAR** vanaf heden, doch uitgezonderd een gedeelte van **500 euro** vermeerderd met 50 decimes zijnde **3.000 euro**, dat effectief wordt gesteld en waarvan de vervangende gevangenisstraf bepaald wordt op **TWEE MAANDEN**.

beklaagde : voor de vermengde feiten van tenlasteleggingen A en C (zoals geherkwalificeerd en aangevuld) (zaak I) :

tot een geldboete van **VIJFDUIZEND EUR**

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 24.000 euro of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 1, 18 bis der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de uitgesproken geldboete ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van **DRIE JAAR** vanaf heden, doch uitgezonderd een gedeelte van **1.000 euro** vermeerderd met 50 decimes zijnde **6.000 euro**, dat effectief wordt gesteld.

Verplicht veroordeelde en en als bijdrage voor de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, elk tot het betalen van een bijdrage van **25 EUR**, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 25/12/2016, vermeerderd met 70 decimes en gebracht op **200 EUR**.

Verplicht veroordeelden elk tot betaling van ½ van de kosten van zaak I belopende in zijn geheel op **195,75 euro** en verplicht veroordeelde Matthyssen Herman tot de kosten van zaak II belopende op **160,62 EUR** en, bij toepassing van Koninklijk Besluit van 28 december 1950 verplicht veroordeelden en elk tot betaling van een vergoeding van **51,20 EUR**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 28/12/2011 de geldboeten van 1.000 EUR en 5.000 EUR vermeerderd worden met 50 decimes, zodat deze geldboeten respectievelijk **6.000 EUR** en **30.000 EUR** zal bedragen.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete lastens vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek op **drie maanden** voor de geldboete van **1.000 EUR**.

Wat betreft de herstelvordering uitgaande van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van 24 februari 2014 inzake te

Stelt vast dat deze herstelvordering inzake het perceel, gelegen te
zonder voorwerp is.

Wat betreft de herstelvordering uitgaande van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van 24 februari 2014 inzake het perceel gelegen te

Verklaart de vorderingen van het college van burgemeester en schepenen ontvankelijk en gegrond.

Beveelt lastens beklagde het herstel in de oorspronkelijke staat, meer bepaald :

- de op het terrein aanwezig materialen dienen verwijderd te worden,
- en het gebruik van het terrein voor het kuisen van stenen dient gestopt te worden.

De werken dienen uitgevoerd te worden binnen een termijn van 1 maand na het definitief worden van dit vonnis. Indien het niet binnen de opgelegde termijn wordt uitgevoerd, wordt veroordeeld tot een dwangsom van 250 euro per dag vertraging.

Machtigt het college van burgemeester en schepenen en/of de stedenbouwkundige inspecteur ambtshalve de werken te laten uitvoeren, indien veroordeelde in gebreke blijven aan deze werken te voldoen binnen de gestelde termijn en dit op kosten van de veroordeelde.

Wat betreft de herstelvordering uitgaande van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van 17 mei 2016 inzake het perceel gelegen te

Verklaart de vorderingen van het college van burgemeester en schepenen ontvankelijk en gegrond.

Beveelt lastens beklagde het herstel in de oorspronkelijke staat, door het uitvoeren van aanpassingswerken, met name

de conforme uitvoering van de vergunning van 18 november 2013, meer bepaald :

- het gelijkvloers dient conform de stedenbouwkundige vergunning d.d. 18 november 2013 uitgevoerd te worden. Dit betekent het wijzigen van de feestzaal naar wooneenheid en berging.
- de zolderverdieping dient conform de stedenbouwkundige vergunning d.d. 18 november 2013 uitgevoerd te worden. Dit betekent het wijzigen van de wooneenheid naar (zolder) berging.
- de zij- en achtergevel en dak dienen conform de stedenbouwkundige vergunning d.d. 18 november 2013 uitgevoerd te worden. Dit betekent het herstel van het plat dak, het verwijderen van het houten terras en de balustrade en het verwijderen van het veluxraam en de deuropening in het dak en het herstel van het dak met pannen.
- het dichten van de raamopening in wit PVC op het gelijkvloers en het dichten van de raamopening op de verdieping in de linkergevel en het maken van de raamopeningen conform de stedenbouwkundige vergunning d.d. 18 november 2013.

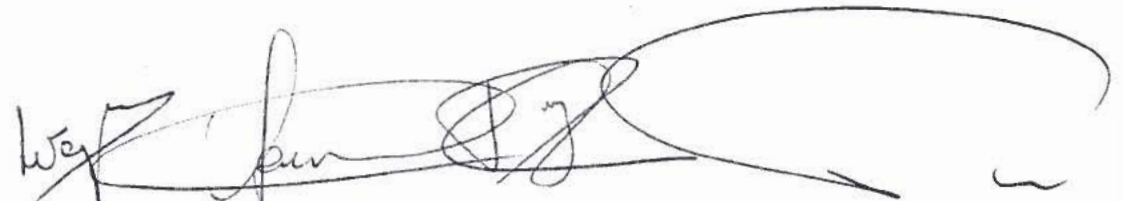
De werken dienen uitgevoerd te worden binnen een termijn van 6 maanden na het definitief worden van dit vonnis. Indien het niet binnen de opgelegde termijn wordt uitgevoerd, wordt veroordeeld tot een dwangsom van 250 euro per dag vertraging.

Machtigt het college van burgemeester en schepenen en/of de stedenbouwkundige inspecteur ambtshalve de werken te laten uitvoeren, indien veroordeelde in gebreke blijven aan deze werken te voldoen binnen de gestelde termijn en dit op kosten van de veroordeelde.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op zes juni tweeduizend en zeventien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

L. Potargent	afdelingsvoorzitter, voorzitter van de kamer, rechter
E. De Raeymaecker	rechter,
A. Laureyssens	rechter,
M. Van Cauterem	1° substituut-procureur des konings,
H. Weyns	griffier.

H. Weyns   A. Laureyssens   E. De Raeymaecker   L. Potargent